

VO SÍ ŘEKA

VÁNOCE
1988

č. 28

VYDÁVÁ T. O. ČERNÝ HAVRAN
PROTIVÍN

Vánoční lístek .

Černý stíny stromů ranní mlhy
hlásí, že ras přijde snih
liden co se stýská
pošle někdo lístek vánoční

Zástupy lidí půjdou přát
proč za rok jenom jedenkrát

Tak jakoby láska měla už
svůj vysezenej čas
až vánoce přejdou sebeláska
svítějí zas v nás

Rozdáme si dárky svíčky
zhasnou a co bude dál
někdo přijde prváci aby nový
život uvítal

Zástupy...

... 27 ...

Do ulic zavane vůně, která je cítit jen jednou za rok: vůně jehličí. Tu známe z jarních vandrá i z vandrá v parném létě. Dnes je to však vůně jiná - slavnostní. Jsou vánoce svátky pohody, radosti a světla. Pomalou se blíží Štědrý večer. Zkus to. Když mělo v úplku za jasné prosincové noci rozštěně mraky a otláčky zadívej se pozorně nad sebe. Tisícera světélka hvězd nad tebou veselo blikatají do mrazivé noci. Člověk stojí a marně hledá hvězdu betlémskou. Vzpomíná na dávno stačené kamarády, na příští život a i sám nad sebou se spravedlivě zamyslí. Zkus to kamaráde. Je dobré být alespoň chvíli sám. Hvězdnatá nebe nad tebou v tiebě prosincové noci odpoví naší zasněžené duši jen hlubokým mlčením nebeských propastí. Zkus to.

A M O J - K A M A R Á D I - někdy jsou takové chvíle, že na tebe padne jakási podivná nálada, zavzpomínat si. Otevřeš starý kufř nebo přefášený provázek balíku kteréj již začala spracovávat myš. Jako relikvie bereš do ruky stará čísla již dávno zaniklých trempkých časopisů, sešitů, cancáků i ručně psaných kronik. Teď - teď to přijde. Vezmeš si do ruky čísla Vesí Fe-ky. Prohlídíš útlý svazček který sis po léta schovával. Zamyslíš se. Měl bych také něco sepsat... Vždyť, kdo si "řáky" schovává, nechává po sobě svým potomkům památku o tom co se dělo u nás ve městě okolo trempinku. Tak alespoň naše děti budou vědět pravdu o životě na stezce. Rozdějí se pravda již někdy noc těžko hledá.

AMOs ...

Nikdo nevěděl jak je Roby starý. Žil v osamělém domku na samém konci města. Sám a sám, jen se svým psem, jak se zpívá v jedné trempské písni, lidé ani pořádně nevěděli jak se Roby jmenuje a jak dlouho už se touto krajinou potlouká. Roby se rád, čas od času toulal po okolí. Staří pamětníci vyprávěli že dříve prý často zašel i do hospody a tam vyprávěl. Jeho minulost byla víc než záhadná. Říkalo se, že byl hodně majetný, že hodně cestoval. Ve "Státech" měl prý velikou farzu, jezdil i s cirkusem. Pak o všechno přišel a zase se vrátil do starý vlasti. Za poslední peníze si ve městě pořídil malý lokál, ale i ten skrachoval. Pak se pomalu začal stranit lidem, už nevěřil ...

Chodíval i do kostela, kde v koutku, zahlobán sám do sebe snad zpytoval své svědčí. Poslední dobu chodíval mezi lidi jen o Vánocích na Půlnoční mši. To vždy poněkud poškřákal a byl na své okolí milejší. I chudou kostelní pokladničku obdaroval malým obnosem. Štalo se zvykem, že právě o Vánočních svátcích, vždy někam vyrážel. Nikdo nevěděl kam. Záhadně zmizel ověšen balíky podivných tvarů. Svě hospodářství a lesa nechal na starosti osudu. Včely které pěstoval již daroval svému vzdálenému příbuznému a tak v domácnosti zbylo jen pár slípek a králíků. Ty vždy dobře zásobil.

Až jednoho roku na půlnoční mši chyběl. Nikomu to ani nepřipadlo. Snad jen starý farář zahlédl prázdné místo v koutě kostela. Němě se zahleděl do onoho kouta a mlčky naznačil kříž. Jako by tužil ...

Íong roku o Vánocích napadlo moc sněhu. Zima byla tvrdá a kdo nezusel ani nevyšel z domu. Několik lidí přece jen vidělo, že i tentokrát starý Roby obtěžán podivným břemenem někam kráčí. Nikoho nenapadlo, aby ho sledoval - stopy stejně v zápětí zavál letící sníh.

Až na jaře. Starý hajný se svým psem, jako vždy v tuto dobu, procházel zas svůj veliký sumavský revár. Sníh pomalu roztával a potoky zurčely přivaly vody. I když byla zima tuhá, tentokrát nenadělala moc škod. Máhle začal pes revírnicka vystavovat a v zápětí se přifítil z houštiny s kostí v hubě. Byla to lidská kost. Znatelně bylo snát, že není stará, ostré vrypy svědčily o nějaké šelmě. Na malé skalní plošině objevili jeskyni. S nabitou zbraní vstoupili se psem dovnitř. Hajného sirka ukázala neuvěřitelné. O L T Ě Ě . Zde uprostřed divočiny. Byl zhotoven jen z chvojí, mechu a kamení z blízké slatnosné řeky. Oněměl násem. Dotčeně snakl klobouk a pak pátral dál. Primitivní láhko plné rostodivných kůží bylo prázdné. Vyrasil ven ze sluje. Až teď si všiml. Okolní stromy byly ověšeny jakoby krmítky, ve kterých se ještě ukázalo zrní, opodál jesličky se zbytkem sena a soli. Pak ho našel krosně. Ze zbytku obleku vyčnívaly onhodané kosti. Mezi nimi se cosi blýsklo dolar. Na jedné straně US orlice, na druhé president Lincoln a vyryté věnování. Nebylo pochyb, byl to již hledaný Roby. Snad rysové přeběhlí s hovor zakončili jeho pout. Ostatní stálo záhadou.

Nemodlil se jen k dohu, ale i k přírodě, v níž vyrostl, kterou siloval. Ta ho živila a nakonec se o něj i postarala.

Kdo by ho neznal. Patřil mezi nejoblíbenější malíře a ilustrátory, jak pro mládež tak pro dospělé. Jeho ilustrace vyšly v mnoha zemích po celém světě. Rád ilustroval autory Setona, Sarta, Maye, Greye, Coopera, Curwoda, Verna a jiné. Dělal s chutí i Foglarovy knížky. Jen si vzpomeňme na překrásné kresby pro Hochy od Bobří řeky. Foglarovky i rád četl, však také tvrdil, že kdyby byli v každém okrese takoví tři - čtyři Foglarové, nebylo by jistě těžké morálně pozdvihnout náš národ. V 16 letech ilustroval svoji první knihu a to "Stevensonovo" Dobrodružství Davida Balfoura". Měl úspěch na celém světě, byl v cizině i více uznáván. O malíři Picassovi tvrdil, že je ničitel malířského umění. Zdenek Burian měl i pěkný vztah k trempingu a do poslední chvíle svého života, se za trampa považoval. O svých začátcích akad. malíř Z. Burian vypráví: V roce 1919 jsem se seznámil v tramvaji s mláďencem, který se mi představil jako Dlouhý Tom. Dal mi adresu jedné trempské osady. Přišel jsem pak mezi ně, byla to správná parta, a tak jsem mezi nimi zůstal. Po čase jsme začali stavět chatu Arizona proti Medníku. Dělal jsem na ní i v zimě, to se přespávalo v blízké jeskyni. Později když osada vyhořela, zůstali jsme na volné noze. Byla to všechno poválečná léta, lesy byly prázdné a čisté, prostě krása. Vzpomínám si, jak jsme tehdy jedli. Scházeli jsme se tehdy v pátek, to každý dal pět korun a za ně dotáh šerif v sobotu na nádraží věnec buřty a pak hlavně vepřové sádlo a čaj. Chleba bylo poskromnu. Na vandru jsme vařili silný čaj a do něj si každý dal jednu nebo dvě lžičky sádla. K tomu snědl buřta a ždíbeček chleba. Bylo to nejen chutné, ale i především výživné. Ten čaj bych alespoň na zkoušku doporučoval všem dnešním trempům. V osadě s námi byla po dvou letech i děvčata, ale měli jsme své názory, kterýci jsme se drželi a byl klid. A prozradím vám, že všechny ty dívky si vzaly za muže kluky z osady a dodnes není nikdo rozveden. Právě tohle dokazuje jaký silný a dobrý vliv má na člověka příroda. Do přírody jsme pak jezdili společně i s dětmi. Pak jsme s dětmi jezdili do osady Montana na Berounce. Do roku 1941 jsme navštěvovali nejčastěji osadu Tornádo na Kazíně. Pak jsme si postavili chatu na St. Vráží a tam jezdíme dodnes. Tolik o svých začátcích Z. Burian. Velká škoda že autor mnoha krásných obrázků již zemřel a nezanechal po sobě žádného pokračovatele. Ale věřme, že tvoří - lí dál, tam někde na nebeských paročích, přál bych si aby mu sem tam nějaký obrázek se skicákem ulétl a spačl mě na hlavu.....

.....

N E B O Ť Í K

.....

Dělal jsem jednou západní Čechy. Bylo k večeru, takový smutný, ušmrcnutý den. Vítr foukal a nikde ani živáčka. Putuju po ní cestou a hlavou táhnou neveselé myšlenky. Slunce se už pomalu chýlilo k západu a tak jsem se pomalu ohlížel po nějakém místě, kde se přes noc utábořím. Krajina se mírně zvedala do kopce a v dáli ve skupině stromů prosvítala bílá zeď. Vesnický hřbitov. Krajina se halí v soumrak a je takové pološero. Vítr hvízdá v korunách a nikde ani človíčka. Před vraty hřbitova stojí pohřební auto. Přijdu blíž, v autě je rakev a na jejím víku sedí mužská postava. Celá v černém a rukou na mě kejvá. Moc dobře mě v tu chvíli nebylo, ale přece nezdrhnu. To bych nebyl tremp. A postava stále kývá a ukazuje dozadu na kliku od dveří. A tak jsem dvířka s určitým strachem otevřel. A co dál? Moc jsme se ten večer s řidičem pohřebního auta nasmáli. Vyprávěl mi jak před vraty hřbitova vlezl do auta, aby odtud něco vyndal a vítr mu dvířka --

- fka zabouch. A protože nejdou zevnitř otevřít, snífil se již s tím, že na ra-
kvi přenocuje a počká až do rána, kdy přijde hrobník.

A směla se celá hospoda v malé vesničce, kam se šofér - neboťík zavezl.

.....Jupák

Nesdar znamená jen příležitost k
novému chytřejšímu začátku. Vždyť
nesdar není hantou. Hantou je bá-
zen z nesdaru ...

Akce "Šumavský jelen."

Desátý ročník "Výprava za Šumavským jelenem" úspěšně skončil. Večer u krbu
v loveckém srubu přine v Boubínské oboře patřil k zážitkům, které se nepro-
stíjí každý den. Máš hostitel, doktor Štětina, spolupracevník známého fotogra-
fa Slávy Štochla a přítel spisovatele povídek ze života svífat Amarsky nás
scela zaujal příběhy dnes už legendárního hajného Palečka, příběhy jelenů i
dalších jiných svífat, širokou znalostí problematiky přírody a její ochrany.
Přes to, že mu bylo 75 let, všechno nás udivil svým zájmem a znalostí nejdrás-
nějších oborů. Hlavními aktéry tohoto jubilejního ročníku byli pak protivín-
ští treapové, měsíc v úplňku, přes který dramaticky přebíhaly zraky a hlavně
jeleni, jejichž chruplavé troubení nás přeneslo daleko do minulosti. Ide nes-
lyšel troubit tohoto krále lesů z takové blízkosti a v takovém množství jako
právě my, a někteří z nás poprvé, těžko může mluvit o tom, že zná Šumavu.
Tímto ročníkem jsme vzpoměli i na kamaráda Pepu Hucka, který stál u zrodu to-
hoto treapského cyklistického přejezdu Šumavy. Po rozloučení a napsání de-
pisu pana Krebsovi, který byl našim hostitelem v předchozích ročnících, v tu
lobu ležel v nemocnici/ - dobýváme vrchol Bobíku, uklízíme jeho vrcholek od
odpadků, které se sem dostaly - asi samy, a pak až celkem rydčí cesta do rodných ch-
vigvanů. Zúčastnili se : Richard - Bill - Šira - Bohouš - Jirka - Tom a Šlup-
ka. A K O J - Šlupka 1988.

Před koncem roku

Kapadl i když je ho málo
padal den a celou noc
je tu něco, co nás hřálo
od jara až do vánoce .

Vědomí že nejsi sám
na cestě plný kašení
že jsou tu s tebou kamarádi
a parta co se nemění.

V zimě na tramp
vyrasíme
do mrasu, sněha
přírody
tak jako dnes, tak rok
celý
urvat kousek svobody.

T O K _ 88

Veselé a sněhové vánoce přeji kamarádi z T .O. Černý davran. ---Protivín.

Trempskor osadu F.O.Minnetaki jsme opustili v začátku roku 1975 . Jede se dál. Ihned na začátku roku navštívujeme potlach F.O.Urei - Alatovy v romantickém prostředí vápencových lesů u Lichovic, ve stínu letitého hradu Rábí.

Jak nás jako vždy touda drbou vítá naše "Zlaté Klondike". Veškeré znovu slyší naše hlasy a z jejího otvoru se táhne pruh šedého dýmu. Oznamuje celému údolí, že znovu přijeli trempové. Znovu ožívá našimi hlasy les hadího potrhlouse, špináme na žluté skály a Lužavskou vyládku, krodíme se vodou u splavu Viktorka. Osada sedí okolo večerního čmoudáčku a mluví se. Šunka a Tom vzpomínají na lonský velký vandr. Ukončili ho návštěvou stověžaté Prahy a Národního muzea. Čestmeni vzpomínají jak divoce se dívala stará babka, když se jí Šunka ptal kudy je se dostane na Václavské náměstí. Stál při to u sochy sv. Václava. Na Zábrdském Klondike je vždy fajna a tak není divu kdy se za necelých čtrnáct dní znovu v údolí ukazujem. Po dvouleté voj. přestáv a nána konečně jede šerif žít. Tenhle vandr podnikáme společně s píseckou osadou F.O.Dalton. Káčí vzpomínáme na bujaré veselí u Aněšky, či na spoustu sněhového přídehu, peal se břesen/. Dodnes nás straší ve snách Snekem flegmaticky pronesená věta na Husinecké krásy: "Koukněte dole plave urtvola - utopenec". a taky že plavala. Za asistence V.B. a funebráků se snažíme ponoci při lovu utopence. hrázny z přehrady nás lituje. Myslí si totiž, že ne bořík je jeden z nás. Křlí se. Jde o jistého blázna se Štrankovic, Mexika, té noci za divokých snů, spíše jako grandí v nadalekém Sudkově. Vonavá sláma nás břeje a střecha stodoly kryje před padajícími sněhem. Sněhu jsme si tohoto roku užili již dost. Vandru se tehdy účastnil i kamarád Vorlík. Byl to jeho poslední trail. Pak dal přednost kariéře a posléze se z něho stal tks. ozbrojený brigádník. Dále se tehdy sešli: Tom, šid, Šunka, Šlupka, Bejk Kapka, Snek, ŠBák, Vasil, Drátenka, Láda, Klondák a Jiřina.

18.4.75. - to je datum, kdy vstupuje do stavu manželského kamarád a čestně člen osady Oli-vevad. Oficiálně se rozloučil se svobodou v Sorečnici. Od té doby nám jeho hlas a kytara noc a noc chybí.

Jarním z mnoha vandrů které v té době podnikáme je přechod "Velké hory". V nejistém jarním počasí šlapem na Doubín. V půli trasy, seník hubrny, nás překvapuje těžký sníh a vánice. Jakoby již sněhu nebylo dost. Kronika se o této chvíli smínuje: " Z posledních sil v metrovém sněhu se konečně pronokujeme k vrcholku. Po okolních kopcích se honí sněhové araky a k tomu se začíná nebespečně stávat. Jsze pronocení po pás a obalení sněhem jako sně hnláci. Sil již není. stojíme na zasněženém vrcholku a přemýšlíme, co nás sem vůbec táhlo. ale při pohledu na tu kavátou nádheru kolem se přestáváme litovat a vychutnáváme okamžiky našeho vítězství. dotová aljaška - praví některý z okolo stojících kamarádů .

Toho jara nás překvapuje Tom zprávou. Narodila se mu dcera. Je ihned ne-tradicičně oslavena vejšlapem na náš kemp "Suchej" na Lamejku. Pak se posedí ve Visce/Nová Ves/. Nová ves - přes ní vede cesta na Protivínské hory.

Šunka je už v barvě letních odstínů, když znovu šlapem směrem k oblakům. Rentokrát je naším cílem Libín a pak zastávka na Pefrech ve zdejší občerstvoavně. Při dobrém noku se noc dobře bavíme. Sázka stíhá sázku, bonužel ne v náš prospěch. nevadí-vidíme věci neviděné. Stotřiceti kilovej hospodskéj jedním odrasem letí jako šípka na stál, kterej má co dělat aby ho udržel. Okamžitě mu putuje do kapsy i 50 koruna. Nevěřicně kroutime hlavama. Ráno to na severní straně hory voní. Jak by ne, vždyť se smaží řísky z pravé pra sečí artvoly..... V parném letě zajíždíme na klidnej vandr do okolí řemes-šského potoka a na hrad Dívčí kámen. Futna, Polovička, Žit, Šunka, Kapka, . Za vzpomínku stojí i trempování v režii Šunky na jeho Bobr camp u Břesnice V pozdních nočních hodinách, za burácení hromu dorážíme do bodbráckého sě- stečka. "Jdeme na náš camp" - praví Šunka. Ima jako v pytli a hrom sílí. Ihned stavíme plátna a hášes chrupnu. Ráno nás budí obrovskéj rachot. Jen tak tak že nejsme zasypáni smetis z bobr vozu zdejších popelářů. Spíše totiž na zd jám smetišti. Jak Šunka zkusil své. V březnici navštívujem výstavu obrazů a seznamujeme se s mužem který prý chce zničit urlickou přehradu a pak o sobě tvrdí že je slavněj vedoucí rychlejšch šípů Mirek Dušín.

Minneták co by gadní časopis chytil druhej dech a vychází pravidelně. Kluci z F.O.Volnáci to mají za pár a tak se těšíme na další společné akce.

DOTAZNÍK

Dotazník na stole laží
 černý a bílý, nevypsáný, svěží,
 tak usedáš k němu s tužkou v ruce
 a najednou nevíš, co bys měl psát:
 zda tvůj děda dostal rád,
 zda táta navštívil kapitalistický stát,
 zda máma v Tyršově Sokole byla,
 zda babka soukromě hospodařila,
 kolik funkcí jsi obsadil
 a zda jsi někdy něčím byl.
 Ale nikdo už nezeptá se,
 čím bys chtěl být,
 o čem můžeš jenom snít,
 co chtěl bys komu dát,
 zda umíš se ještě smát,
 jestli máš lidi rád,
 a na co Ty bys ses chtěl ptát.

1967

3 x Hana Č.B.

Z I M A

Sněhové obvazy
 pokryly zjizvenou zemi
 s vráskami rozbledlých cest
 Zčernalé pahýly stromů
 míří k obloze
 šedivé očekávání
 bolestných stahů
 rodičího se mrazivého
 dne

1967

ZIMNÍ SONÁTA.

Na stříbrný rampouch zimy
 studenou hraji sonátu
 na dveře touhy prsty prokřehlymi
 zaklepá sobota
 Hodiš si uzdu na záda
 a prošlapeš cestičku
 bělostným sněhem
 Vrací se dobrá nálada
 do srdce tuláka
 večer už spolkl kotouč sluneční
 a ty samotem ulehneš
 pod hustým smrčím
 sonátu opět rozezní ti
 stříbrné střechýlky hvězd

1968

N A P S A L I O N L E D N Ě N A S : Je dobře, že Vosí řeku děláte, je to
 dobřej časák. Už jsem viděl viděl hodně trempskejch plátků, některý horší i
 lepší, nebo na stejné úrovni. Ať už se podíváme na obsah, gramatiku nebo gra-
 fiku. Ty časáky měly často jepkčí život, ale ve vašem případě se jedná o dlou-
 holetou výdrž a velice čestnou pozici mezi čtivom tohoto druhu. Je mi sym-
 patické, že si na nic nehrajete, z každé stránky je patrné, kde jste se narodili
 a která přírodní teritoria máte rádi...

Kayman Č.B.

Došel nám novejš WESTERN TRAMP - TARA COMPANY.
 z... dali dohromady tyto typy náro-
 da cestného. Něco jsme pro úplnost na jejich
 žádost přidali i my. Tak tedy:

tremp	recesista	čumdrák	rybář
gentelman	vandrák	indián	cowboy
americký-	hráč	traper	skaut
zblblík	hobo	osadník	boudník
turista	lovec	krajánek	vágus
zálesák	stopařbuchťák	houbař	hospoda-
snob	dýchodce	pionýr	povaleč
vcdák	šlapboy	terénák	Lufták
lesní bída	kempíř	lehkoživka	lesní-
baráčník	samotář	darmošlap	manekýn
khakiblb	sušák	pěšák	slezinák
plackař	nasákle		

Každý vzdělaný člověk
 čím je lepší a ušlech-
 tilejší, tím víc si vá-
 ží přírody. Kdo si váží
 přírody, ten jí i miluje.
 Lásky k přírodě, by se
 měla vštěpovat dětem už
 ve škole a v rodině ja-
 ko jedna z nejvážnějších
 vlastností člověka.

.....
 J. A. Komenský.

Zkuste doplnit .

Chalupa - těžká práce - i život
 chachtot slyšeti - vysloužíš si smích
 chlapce viděti - přírůstek v rodině
 chléb jísti - blahobyt - spokojenost
 chléb krájeti - nevěrnost - strada
 chléb plesnivý - máš nepřítele
 chléb nésti - škoda
 chromý býti - nemoc, obtíže
 chudý býti - zdraví
 chvílu slyšeti - budeš podveden
 charavý býti - zdraví
 chryzantény viděti - správa, dopis
 chřest sázeti - spokojené dny.

J.

Jablou - tvůj podnik se daří
 Jablon rozkvetlá - příznivá správa
 Jablčná víno pít - lehce onemocníš
 Jablko trhati - radost
 Jablko obdržeti - čekej dobro
 Jablko sbíráti - dobré obchody
 Jaguár - vysoký pán smýšlí s tebou dobře
 Jahody jísti - příjemné novinky
 Jahody trhati - lehce onemocníš
 Jalovec - odhalíš svůj úklad
 Jámu kopati - našeláš dluhy
 Jáma, padnutí do ní - někdo tě chce škodit
 Jantky - nebezpečný obchod
 Jitřnice viděti - navštívíš slavnost
 Jitřnice jísti - splní se ti přání
 Játra jísti - těžká nemoc
 Javor viděti - dlouhý život
 Jazyk opuchlý - nemoc přibuzného
 Jedle - úspěch
 Jedlové šišky - očekávej štěstí
 Jehlu nalézt - upadneš do hádky
 Jelena střeliti - dojdeš k cíli
 Jelen v říji - mnoho přízně
 Jemel viděti - štěstí

Jerty hráti - nevole
 Jartáč - očekávej nepříjemné
 Jardinál - brzy bude smátek
 Jarafist trhati - radost, rozkoš
 Jastany jísti - štěstí
 Jat - bída, trápota
 Jáva vafiti - spokojená domácnost
 Japky viděti - slsy
 Jlečeti - ponížení
 Jlepat slyšet - znepokující správa
 Jlič nalésti - ujdeš nepříjemnostem
 Jlič stratit - nepříjemnosti v rodině
 Jlobouk stratit - nevole mimo rodinu
 Jloset - někdo o tobě klepe
 Jlošitě - nejisté poměry
 Jlobko - mnoho námahy, nic sisku
 Jlob - soud, proces
 Jlotrem býti - nové povinnosti
 Jloz - čestné postavení
 Jloz - usíš něco ukrýt.

Idiot - štěstí
 Inkoust kupovati - poselství
 Inkoust pít - děláš blbosti
 Indián - prožiješ dobrodružství
 Inset čistiti - dobrá správa
 Inset dávat - dozvíš se novinky
 Intriky zapleten - budeš odstaven
 Invalidu viděti - hrozí ti nehoda
 Invalidou býti - uklidniš se
 Itálii viděti - příjemné dny
 Inženýra býti - chyťte přemýšlejš.

Jed vsít - sklidiš nezděk
 Jeptišky - nevěra milé osoby
 Jeptiškou býti - svoboda
 Jestřáb - nesázej
 Ještěrka - pozor přátelé - nebespečí
 Jevišťe - pomalý úspěch
 Ježek - máš dávod kárlit
 Ježíš - pomoc v nouzi
 Jilm - krásný život
 Jinovatka - strokotané naděje
 Jísti dobré jídla - nouse
 Jísti špatná jídla - nemoc
 Jísti v přírodě - nevolnost
 Jíti v blátě - nepříjemnosti
 Jíti pozpátku - špatné obchody
 Jisvu mít - prožiješ čest stáří
 Jezdit s koni - bohatství
 Jezdit s poštou - sdříšení na cestě

K.

Kabát světlý - jsi neuznáván
 Kabát černý - vynikneš v povolání
 Kabát koupiti - chudoba
 Kadidlo - naděje v dobro
 Kajuta - vrtkavost, vzpamatuj se
 Kaktus - špatné ošetření - škoda
 Kalhoty roztrhané - budeš mít hanu
 Kalhoty bílé - omyl
 Kalhoty svěkat - nemoc
 Kamaráda potkat - velký zážitek
 Kamaráda zamfeleného vidět - novina
 Kamarádem pít - nemoc
 Kamna žhava - mnoho úspěchů
 Kameny viděti - nemoc
 Kameny přes ně jíti - utrpení
 Kameny tlouci - panství, bohatství
 Kamená dlažba - jistá životní dráha
 Kausík - buď opatrný
 Kanára zpívati - nenech se osámit
 Kapesník - nevole, hádka
 Kapesní nůž - strádání
 Kapela - dobré zdraví
 Kapradí - nestoudnost, nejest
 Kapr - jsi lehkomyslný, máš však štěstí.

M i k u l á š s k é
r o j e n í

Jako každý kluk nebo děvče které se těší na sv. Mikuláše a dovádivé čerty tak i my jsme se jako mladí boys třáslí již od rána a čekali na večerní hodiny. Od rána se odříkával "otčenáš". Večer s ním museli být čerti i sv. muž spokojeni. Říkáme, že v té době se po městě producoval pověstnej kulhavec Mikuláš z blízké krče obklopen čerty s kterejma nebylo žertů.

Říkáme i na spoustu dárek, dobrot které nám fousaty štafec vždy večer přinesl. Do si dnes vzpomene na zaizelé cukroví typu - fialky, ledové kaštaný energit či pendrek. Populární bylo i vejdlíčko. Za tyto i jiné laskominy se muselo posleknout před slacencou perlou a odříkat již zainěnou molitbu či jinou příhodnou básně. Roky rychle letěly ...

Radost ze svatého Mikuláše jsme nechávali mladším. Stále jsme však doufali že ještě jednou najdeme za oknem tajemnou pupočnu. Ne, již se tam nikdy neobjevila. Doba dětství neuprosně skončila. Jak rychle to uteklo. Z malejch vystrašených kluků se stali otcové rodin. Přišla řada na nás - převzít po-
myslnou štafetu zlaté berly.

Někdy před prosincem roku 1978 nás pár kamarádů přesluvílo k provedení první Mikulášské nadílky. V té době se sice městem pohybovalo několik mikulášských part - ale ty tvořily malé děti a čerty známá dvojice Ostner + Franta Hajtmajer. Začali jsme shánět rubáše, kožichy i nezbytné sase. První sv. parta vyšla ve složení: mikuláš - Žit, čerti: Jirka, Tom, Putna a Bejk.

Asi by se divil biskup Mikuláš žijící ve čtvrtém století. Byl to prý hodný člověk, zvláště k dětem byl srdečný. Ale ani ve snu ho nenapadlo, že se jednou stane pouliční atrakcí i když později zlidověnou. Patrně by se divil - kdyby okolo sebe viděl kocností pekelné, představované čerty. Ale k věci.

Poklidný zinní večer byl narušen vpádem pomalu dvaapálmetrového mikuláše a obrovských ziznivých čertů. V ulicích města nastal okamžitě vzruch. Malý mikuláškové s úctou hleděli na svého kolagu, obklopeného pekelníky. Pohled na ně budil respekt. Čert Bejk později prohlásil že vážil omotan řetězy něco přes dva metráky. Vzpomínáme na ten první večer. Byl jako stvořený pro tuto akci. Jen arznoucí náledí znesnadňovalo přezuny po městě. Vše se povedlo.

Od těch dob naše tramp sestava chodila rok co rok na svoji mikulášskou stezku. Čertů se za tu dobu vystřídalo dost. Ať už to byl vždy přítomný čert v krasáčkách Jirka - sly nebespečný Bejk nebo obávaný Putna a pověstný setan Tom. Nechyběl ani Mária či Zdena. Později nás doplňoval i okřídlený anděl v podání Pavly nebo Alice. Jen mikuláš se neměnil - Žit. Anoho legrace jsme zažili tohoto dne. Desítky historek by se nechalo vyprávět.

Starosti čertů byli vždy s maskama. Papírové masky se moc neosvědčily. Tom sice navrhnul, chodit v plynových voj. maskách na černo obarvených. Ale tento návrh padl. Použil tedy jiný svůj vynález a to Č.T.79. Jednalo se o "Čertovskou sací trubičku". Jak známo, musí se každý pekelník posilnit. Ale neustálým sundáváním masky se zakrytí obličejce síčí. A přes papírovou masku pít nelze. Řízen je však velická. Čerti navlečení do kožichů se při neustálém lezení do schodů brzy sanfejí a musí se schladit. Zrávě Tom, aby nemusel neustále sundávat masku, nosil při sobě zetr dlouho bužírkovou trubičku, hadičku/. Tak její jeden konec nasadil do nabídnutého piva a druhý si vrazil do úst. Tak sál do sebe obsah lahve. Následky byly kritické. Svě zkusil i čert Putna zápor nezodpovědně pitého "malinovina" na něj zapůsobil a tak si ke konci obchůzky ustlal v pivovaru u "Dvířek". Ráno se po městě neslo, že ve sněhu u již zmíněných "Dvířek" ležel chciplej čert..... Ani sv. Mikuláš to nemá lehké. Několikrát sál Žit prostředkem mikulášskou šepicí skrz na skrz. Školní zálež chytají v té době vražedné choutky a pájí se svých praků věci rozličných kalibrů. To říve nebyvalo. Změnilo se i anohé - zaizel mikulášský otčenáš i jiné pořekadla. Děti sice přednášejí básničky věno druhu od Merudy začínaje po Hajakovského audé naměstí konce. Je to z velké škodě této tradice.

Začíná s náma chodit čert "JAKLÍ" da. Jeho čertovský náv není složitěj. Chodí v jakémkoliv počasí do půl těla, namazan směsicí - mléko, sádlo, sase vždy pocházejí z pivovarského komína. Na nohouch má kopyta a za ním vlaje ronský ocas. Je-li některé z dětí opravdu vzpupné, vpouští mikuláš na scénu šdu. Pak je již vše v pořádku..... Každá mikulášská štreka končí "Mikulášskou slezínou" největší odměnou za naše počinání, jsou nám rozřáfené oči dětí. Bylo by moc škoda kdyby zanikla tato pěkná tradice.

Kdo tě napraví tuláku
tvý boty toulavý, už řas si vzal
tu deku vojenskou ti moli prožrali
ten hepyend šumavskej
ti jižní vítr svál.

Kde ešus zrezavěl
a oheň dávno zhas
tam pozvední posvátnou faguli
a k přírodě se hlas.

Z lesku dávných legend
zdvihni vlajku svou
tu tremskou věrnost
kterou přísahala
posvěť na věc skutečnou.

Tvé cesty budou nelehký
tak jak ti je osud do torny dal
tu deku co moli prožrali
sprav a jdi svou štrekou dál.

Víte že

Kamarád Kayman z Českých Budějovic, který trempuje již pomalu třicet let po světě si dal tu práci a archivuje osady v našem státě. Do této doby/31. 7. 1988/ zaznamenal ve své sbírce 5.844 osad z 638 míst v republice. Z toho v CSR - 4.069 osad - v SSR - 520 osad a na Moravě 1.255 osad. Samotná Praha se může pochlubit 1.510 osadami - Brno - 334, Č. Budějovice 249, Plzeň 248, Bratislava 220, Ostrava 203, Česká Třebová 67, Tábor 71, Kladno 67.

Slupka -
.....

..... P R A M E N Y B L A N I C E

Prší. Krajina se halí do ranního šera. Prší nad ostřicovými močály nad horakými javory, nad roztroušenými břískami, nad seschlými jilmami na místech bývalých usedlostí. Řeka nás vede poznenáhlu proti svému proudu. Krajina je ponořena do sebe, mlčí. Mlha listuje vrcholky Želnavských hor. Tichý - anonymní kraj. Divoké výmoly na leaních cestách jsou plné vody. Jelení šlápoty křičí zemi. Talířky devětáilových lupenů pokrývají mokřaviště. Les a voda..... Stoupáme nedotčeným pralesem. Stovky mrtvých stromů tlejících na severní straně člověkem nedotčené půdy zde leží či stojí v chaosu vskutku bizarním. Koláče vyvrácených smrků, dřevokasné houby, vějíře kapradin. Pásmo mraků nás začíná obklopotvat ze všech stran. Vymletým řečištěm se vine stále menší a menší potok. To je pravý pramen Blanice, pramenící pod horou Knížecí stolec. Několik obrovských smrků a buků stojí nehybně mezi balvany na pokraji. Ticho visí přímo slyšitelně ve vzduchu. Pak se před našima očima otevřel téměř neskutečný obraz. I ve své ponuřosti je magnetem pro naše oči. Dávné zbytky rozhledny, šindelem pokrytá střecha trojky toho všeho zde leží v šedavém přísvitu podzimního mlhavého dne. Kdo asi stoupal vzhůru? Kdo se asi díval směrem k hraničním horám? Flechénu, Trojmezí, Přístoličnicku a k celé Šumavě?

Stojíme v cíli našeho putování. Tak tedy tady pramení naše Vosí řeka! Jako nehybná stráž stojí u pramene odkvetlý mléčivec alpský. Do ticha pod pramenem Blanice neslyšně cinkne ještě kvetoucí dřívátka horská.

Ach, Šumavo, Šumavo, kolik pramenů v Tobě zvoní! Ale jenom jeden z nich tam pod knížecím stolcem má jméno blankytné jako obloha! Tam u PRAMENŮ, kde voda je průhledná a čistá jako bývala před stovkami let - stojí tiše Hans lit a já. Ať jen dál křivka hnízí ve tvých lesích Šumavo a volání ořešníka pronikavě zaznívá. Tam u P R A M E N Ů .

Šerif v jednom městečku vyšetřuje případ hromadné mdloby barových hostů - ptá se proto barmana:
??Menalil jste jim nějakou sávnou whisky?
Menalil - praví barman. Jenom jsem před půlnocí vyvětral...

Výsledky soutěží - Zastávka bar.

tabulka ke 18:12. 1968.

Balonky - 1. Olda - 2. Pistolka - 3. Karfík.
 Skládačka - 1. Sorry - 2. Karfík - 3. Jarda.
 Rozhledy - 1. Žit - 2. Pistolka - 3. Šumovej
 Jirky - 1. Karfík - 2. Olda - 3. Jarda
 Moryznal - 1. Žit - 2. Tom - 3. Sorry.

1. Jarda	86	bodů
2. Olda	79	bodů
3. Šuma	67	"
4. Bill	65	"
5. Žit	64	"
6. Tom	48	:
7. Karfík	41	"
8. Šlupka	38	"
9. Mech	28	:
10. Sorry	25	"
11. Marcel	20	"
12. Alice	20	"
13. Pistol	16	"
14. Šumovej	14	"
15. Šunka	3	"
16. Půlníklák	5	"
17. Putna	5	"
18. Hejkal	5	"

Blanice Z A M Č A A A I

20 lodí - 8 pšáků se pro tento rok rozloučilo s Blanice river. Admirál Pepa zamkl řeku u jez-u v Bavorově. Jedinou vadou byla malá voda...

Setkání v lesích na campu P.O. Černý Havran.

Hod kamenem: 1. Bill 2. Karfík 3. Šuma.

Běh v pytlích: 1. Karfík 2. Olda

Tajná: 1. Olda 2. Renek 3. Hejkal

Fytile děti: 1. Monika 2. Standa Bill

Kamarád Šlupka schází pozdro na německou ledvinu-ešus....

Doplavná ve Vodňanech O. K .

Hudba, tanec - hrála kapela Sebranka - Protivín.

Děkujeme kamarádům Půlníklákově, Karfíkovi a Hejkalovi za namalování krásných plácek...

Znovu jsme se rozhodli udělat radost dětem - Mikulášská tradice ožila - Žit, Eda, Jirka, Míša.

Seznámění: knihy Bob Aurikán - Dějiny trempingu J. Foglar - lábor Smůly a první číslo ostravského frampa z let 1968.

Příští Vosí řeka vyjde asi za dva měsíce - přinese vzpomínku od kamaráda Drobka na šerifa Codyho Billa - Šlupkovo putování po Slovači - povídka od kamaráda Olafa z T.O. Smyk - Dějiny protivínského trempingu a mnoho jiného. A H O J ...

K O R B Ý L E K

TCM

Prosinec už zvolna končí je tu jako po boji. Sněhu fůry, vítr fičí nebudu spát na hnojí ?

Snad nám ještě na korbýlek pivo bude v pohodě a jestli není doma klídek přespím někde v přírodě.

Nebudeš se nikdy hádat a kdo chce ať zůstane věříme si na co chvátá sněžit prej už přestan.

Kejsme jenom pivní braši provází nás příroda když netrefíš na počasí záchranou je hospoda

a co lidi povídají není naše ostuda ať před svým grahem ošetají coťe umetou dohola.

RYCHLÉ ŠPY' NADELUJÍ

